

бъде. Тѣ сѣ лукави и дволични, въ тѣхъ искрено сърдце нѣма. Мислите ли чи ще си одържатъ за дълго врѣме обѣщаніето, когато искатъ да ми скрѣтятъ живота за да ни превзематъ Царството?

Кодинъ. За сега господарю, азъ мисля да не савпущами съ тѣхъ въ бой, до дето неизбавимъ царството на Панонскитѣ си братія отъ франското оръжіе.

Каранъ. Да, защото имъ обѣщахми както ще имъ помогнемъ, и тѣ на всѣкій часъ трѣбва да ни очакватъ.

Кардамъ. Това е тѣй. обѣщахме имъ и обѣщаніето си трѣбва да свършимъ. Но азъ съмъ са люто закѣлъ предъ божествата, какъ или ще си отмѣстѣ за майчинятъ смъртъ или трѣбва да умрѣ.

Иеросвяти. И двата предмѣти сѣ важни, тѣй щото неможемъ да предпочетемъ единия, а да презремъ другия; затова господарю, азъ мисля да отдѣлимъ една частъ отъ войската, и подъ предводителството на Драгомира, да са принесе обѣщаната помощъ на Панонскитѣ ни братія.

Боилъ. Споредъ моето мнѣніе, азъ мисля да не савпущами още въ бой съ Гърцитѣ, да не развалями мирѣтъ, защото въ царството ни съществуватъ още много неуреждениа, намирѣтъ са още предатели, които сѣ доста вліятелни и закѣти неприатели на Българскія престолъ.

Кардамъ. Отъ предатели не са боѣж, него искамъ да гледамъ предъ очитѣ си да ставатъ чудеса отъ едни злоковарни души. Човѣкъ е смъртенъ и като смъртенъ, длъженъ е да затвори очи веднѣжъ за винаги, било единъ часъ по-напредъ или по-послѣ отъ това произлиза нищо. Сичко са забравя, само памятникъ незагива; исторіята ни ще са гордѣе съ дѣлатв ни, ако са ние покажемъ вредни и достойни на званіето и на боговетѣ си. Стига сме са понижавали вече на единъ престолъ, който нѣма нищо съ което да се отличава, освѣнъ една гола гордостъ и лукавство.

Цвѣтко. Умно зборите господарю, сичко е истинна.